

השבת על רבי אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל דב אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

וימרו את חייהם ... מי ה' אשר אשמע קולו ? עניין לימוד לשמה והמשכת הפרנסה.

[לקוטי הלכות - תלמוד תורה ג, ד']

עיקר גלות פרעה ומצרים היתה שהיה הדיבור בגלות, כמובא. ובשביל זה היה משה כבד פה, היינו הדיבור של תורה שבעל פה היה בגלות פרעה ומצרים, שהם פגם הדיבור, שהם בחינת המתנגדים החולקים על הצדיקים האמתיים, **הדוברים על צדיק עתק בגאווה ובוז**. והשכינה - שהיא התורה שבעל פה, שהוא בחינת כנסת ישראל - היא בגלות אצלם, עד שאפילו כשבחינת משה, שהוא כלליות התורה, נכנס אצל פרעה [שהוא אותיות הערף], פגם הדיבור היפך הדיבור, שהוא בחינת הלמדן העוקם פיו על הצדיק האמת.

וכשמה נכנס אצלו, היינו שהתורה מעוררת אותו לתשובה ואומרת לו לשלוח את ישראל מהגלות, היינו שישב לה' ויציא את כנסת ישראל - שהוא השכינה שהוא תורה שבעל פה - מהגלות שבפיו, וייקום השכינה מעפרה וילמוד לשמה ויחזור התורה שבעל פה והשכינה וכנסת ישראל למקום, אזי הלמדן פונה עורף מן האמת, ממשמעות הטוב; ואומר: **מי ה' אשר אשמע בקולו לא ידעתי את ה'**. כי הוא אינו רוצה לראות בהתורה משמעות הטוב שהוא התגלות ה', ואומר: **לא ידעתי את ה'**. ואינו רואה בהתורה כי אם המשמעות להיפך, ולומד רק בשביל הנאת גופו, בשביל לגדל כבודו, להראות חדותו לרבים שהוא למדן מופלג ובקי בש"ס ופוסקים וכי' כנייל.

ועל כן אין הלכה ברורה בשום מקום, שזה נמשך רק מגלות מצרים הנ"ל, בחינת **וימרו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים ובכל עבודה בשדה וכו'**, כמובא בתיקונים (תקון י"ג דף כח): **בעבודה קשה** - בקשיא, **בחומר** - דא קל וחומר, **ובלבנים** - בלבון הלכתא וכו'! כי אלו היגיעות של הקשיות והחומרות שבהלכה נמשך מגלות מצרים הנ"ל. ועיקר הגלות של מצרים, הוא נמשך מחמת הפרנסה, דהיינו מחמת שהצדיק מוכרח ליפול לבחינת שמאלה בשביל פרנסה כנייל - שמשם נמשך אחיזתם - עד שרוצים להתגבר בבחינת שמאלה, שיהיה העסק בתורה להתייחר ולקנטר. וצריכין לסבול מרירות לברר זאת, לברר ההלכה

ממעדוועדווקע, כי שם עיקר מדינת רוסיא כידוע, ויהודים אינם נמצאים שם כי אם אחד מאלף, ובפרט לפני כמה שנים.

ונסע רבי שמעון לשם לפי שעה, וה' יתברך סיבב שנתקיים דברי רבינו ז"ל, והוכרח רבי שמעון להתעכב שם כמה שנים; ומה שעבר על רבי שמעון באותן השנים יקצרו המון יריעות, כי היה דר בין הגויים כמה שנים וכו', והיה לרבי שמעון שם כמה נסיונות.

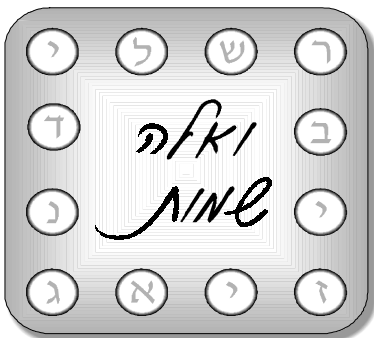
ובתוך כך, באותן השנים שהיה רבי שמעון שם, בתוך כך יצא רבינו ז"ל, מזלאטיפאלע וקבע דירתו פה ברסלב, וישב כאן לערך שתיים או שלוש שנים, ואחר כך בא רבי שמעון לכאן, ואמר לו רבינו ז"ל: **דע, שכמו שהיה חילוק אצלי מיום לדתי עד היום שיצאת ממני, כמו כן יש חילוק עכשיו בין היום שיצאת ממני לבין היום הזה!**

כלומר, כל כך עלה [רבינו ז"ל] ממדרגה למדרגה ומשם להלן יותר, גבוה מעל גבוה למעלה, עד שנעתק באלו השנים מדרגות רבות כל כך, עד שיש חילוק אצלו בין אותו הזמן לבין עכשיו כמו החילוק שהיה בין יום לדתו לאותו הזמן.

ומי שיש לו מוח בקדקודו יוכל להבין מעט מגדולת רבינו ז"ל, מעניין זה כי בעת שיצא רבי שמעון ממנו כבר היה רבינו ז"ל, בארץ ישראל וכל מה שעבר על רבינו ז"ל קודם זה, וכל הגדולות והנוראות והנפלאות פלאי פלאות שזכה להשיג השגות עצומות ונוראות, שלא נשמעו ולא נראו בעולם קודם שהיה בארץ ישראל וכו', ואחר-כך כל הצרות וההרפתקאות וכו' שעבר עליו קודם שהיה בארץ ישראל, עד שזכה לבוא לשם ולחזור משם בשלום וכו', והשיג שם מה שהשיג וכו', ואמר שכל מה שידע קודם ארץ ישראל הוא כלא ממש, והיה מתבייש מאד מאד עם דרכי תורתו והשגותו שידע קודם ארץ ישראל וכו', ואחר כך הלך מעלה מעלה בכל יום ובכל שעה וכו'.

ובעת שנסע רבי שמעון ממנו, כבר היה איזה שנים אחר ביאתו מארץ ישראל, ראה והבן והבט באיזה מעלה ומדרגה עמד אז, ואחר כל אלה כשנותר רבי שמעון ממנו שלוש שנים או יותר קצת, אמר שיש חילוק בין השגותו בעת שיצא ממנו ובין עכשיו, כמו החילוק שיש בין יום לדתו ליום שיצא רבי שמעון ממנו.

ממחשבות רעות הללו. ואז דייקא זוכין לפרנסה, בחינת ואחרי כן יצאו ברכוש גדול. כי באמת, אף על פי שהפרנסה נמשך מבחינת שמאלה, אף על פי כן, אי אפשר להמשיך הפרנסה כי אם כשנכלל שמאל בימין, שמשם נמשכין כל ההשפעות מכלליות שמאלה בימינא כידוע. כי כשנופל, חס ושלום, לבחינת שמאל לגמרי, בודאי לא יהיה לו פרנסה כלל. כי משמאל אחיזת הסטרא אחרא, שהוא אלהים אחרים, שעל ידם נתעכב השפע, כמו שכתוב: **וסרתם ועבדתם אלהים אחרים ועצר את השמים ולא יהי' מטר וכו'**. כי אין צריך ליפול לבחינת שמאל רק לצייר השפע שם. כי שם נצטייר השפע העליונה שאין בה שום ציור. נצטיירת שם לבחינת עשירות ופרנסה.

אבל אחר כך, צריך תיכף לחזור לימין ולכלול שמאל בימין, כדי שיוכל להמשיך העשירות והפרנסה לעולם; כי עיקר הפרנסה על ידי ימין, שהוא בחינת חסד, כמו שכתוב (תהלים קל"ו): **נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו**.

סיפור

(מספר שיחות הר"י - אות קע"ג)
שמעתי מאנשים, שאמר לרבי שמעון, בעת שבא מעבר לגרעניץ (מעבר לגבול) שנתרחק לשם איזה שנים, ולא ראה את רבינו זכרוננו לברכה, ערך שלוש שנים ויותר, מחמת המעשה שהיה במעדוועדווקע, שהקפיד עליו רבינו זכרוננו לברכה וכו', ואיני בקי במעשה הזאת היטב, ומחמת זה אמר רבינו פעם אחת: **אני רוצה לשלחך** (שקורין פאר שיקען) **מעבר לנהר דאן**. וסבב ה' יתברך סבות, שבסמוך מאד נתגלגל הדבר שנסע רבי שמעון לשם לסיבות נהר דאן הנ"ל, שהוא רחוק בערך מאה פרסאות ויותר

מכתב

(מספר אוצר הנחל ב' - מכתב רמ"ז)

עיקר התשובה על כל החטאים, הוא ענווה ושפלות: לשוב מגדלות ולהשפיל עצמו, שישים עצמו כעפר לדוש, וירגיש שפלותו וריחוקו מה' יתברך, וישבר לבו לפני ה' יתברך, שעל ידי זה מוחל לו ה' יתברך; כמו שכתוב: **לב נשבר ונדכה אלקים לא תבזה.**

כי על ידי הענוה והשפלות, ועושה עצמו כאין וכאפס, על ידי זה נתבטלין כל הדינים שהם בחינת החטאים.

ארץ ישראל

(מספר אוצר היראה - ארץ ישראל - ע"ד)

על-פי-רוב, אלו הנוסעים לארץ-ישראל, ה' יתברך מסבב עמם שצריכין לסבב הדרך הרבה קודם שבאין לשם, וצריכין לסע דרך מקומות שלכאורה לא היה הכרח כל-כך לסע דרך שם, כי יש דרך ישרה וקרובה מזו.

וכל זה הוא בחינת **ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא וכו'**, וכל זה בשביל שיתגבר החשק דקדושה לארץ-ישראל יותר ויותר, על-ידי גודל המניעות של רחוק וטלטול הדרך וכו', שעל-ידי-זה זוכה אחר כך ביותר לקבל ולהנות מקדושתה העצומה.

עצות

(לקוטי עצות - מחלוקת ומריבה, ד')

מה שעל-פי-רוב הלומדים חולקים על הצדיקים, זהו מחמת שלומדים תורה שבעל-פה, דהיינו גמרא ופוסקים וכו' בגאות גדול, ואזי נעשה להם - מתורה שבעל פה - פה לדבר על הצדיקים עתק בגאווה ובזו.

אבל הצדיקי אמת מעלין ומתקנים כל דבריהם הרעים, וחוזרים ועושים מהם הלכות, ומעלין שעשועים גדולים לה' יתברך, על ידי זה דייקה.

תפילה

(לקוטי תפילות א', תפילה י"ב)

... אנה ה' מלא רחמים, חמול על נפשותינו האמללה, והצל אותי ואת זרעי ואת כל עמך בית ישראל, ותבדילנו מן התועים מדרך האמת. ותציל אותנו ברחמיך הרבים, שלא יהיה נעשה אצלנו חס ושלוש מלימוד התורה סם מוות, חס ושלוש; שלא יהיה

צדיק

(מספר אוצר היראה - צדיק - קס"ט)

אי אפשר לכל אחד מישראל לזכות שיאיר לו מעט נקודת האמת שלו, כי אם על ידי שזוכה להתקרב לצדיקי אמת שהם בחינת עצם האמת.

והם מאירין בכל נקודה ונקודה של אמת שיש בכל אחד מישראל, אפילו בהפחות שבפחותים והגרוע שבגרועים; עד שזוכה על ידי זה לצאת מאפלה לאורה (הלכות דיינים - הלכה ג' - אות יט).

חיי מוהר"ן

(חיי מוהר"ן - מעלת תורתו וספריו הקדושים, ש"ח)

לענין כתיבת ספריו הקדושים שהרבה תורות כתב בעצמו זכרוננו לברכה, וקצת כתבוהו החברים, והשאר כתבתי, אמר [רבינו הקדוש] שהלשון שלי [של רבי נתן ז"ל] הוא סמוך להמכוון. והוטב בעיניו הלשון שלי, ואמר שאחריו אנכי, היינו לענין צחות הלשון של התורות הלשון שלי היא מעולה מכולם הרבה.

אפס הלשון שלו בעצמו טוב ומעולה ביותר בודאי, אבל אחר הלשון שלו הוא הלשון שלי שתכף במדרגה שאחריו נגד הלשון של שאר החברים, כי לא הוטב בעיניו לשונם כלל בכמה אופנים, כי על פי רוב לא עמדו על המכוון כלל. וגם המעט שהבינו לא היו יכולים לכתוב על הספר כל אשר הבינו בלבבם, וה' אלקים נתן לי לשון למודים והוטב בעיניו הלשון שלי, בעזרת השם יתברך.

הצלחה

(מספר המידות - הצלחה, א"ח)

- כל המוציא מעשרותיו כראוי, אינו מפסיד כלום.
- תתחבר למצליח ותצלח.
- הצלחה - סיעתא דשמיא היא.
- עסק התורה היא סגולה להצלחה.
- מי שאינו משייר פת על שולחנו, אינו רואה סימן ברכה לעולם.

שבת שרים

**** עלונים ****
02-5829086 / 056-741701
067-587032
**** מכתבים ****
ת.ד. 13271 ירושלים 91131

נכנס בלבנו, חס ושלוש, שום צד התנגדות על צדיקי אמת על ידי למודינו, ולא יהיה למודינו להתייחר ולקנטר, חס ושלוש, ובפרט בעת למודינו בתורה שבעל פה, בגמרא ותוספות ופוסקים.

אנא ה', תציל ותמלט אותנו ברחמיך הרבים, שלא יכנס בלבנו שום צד גאות וגבהות בעולם כלל, ולא יכנס בלבנו שום צד ערמימות כלל.

ולא יהיה בלבנו שום הרהורים וקשיות על צדיקי הדור האמתיים, ומכל שכן וכל שכן שלא יצא עתק מפינו, חס ושלוש, לדבר עליהם שום דיבור כנגד כבודם חלילה, רק אדרבא, תזכנו ברחמיך הרבים על ידי למודנו, להתקשר ולהתקרב לצדיקי אמת להיות נכנע אצלם, ולהאמין בם ולהתבטל אליהם, ולהתאבק בעפר רגליהם, ולשתות בצמא את דבריהם הקדושים של הצדיקי אמת כל ימי חיי, אני וזרעי וזרע זרעי וכל עמך בית ישראל, מעתה ועד עולם.

ותזכנו להתקשר ולהתקרב לצדיקי אמת הגדולים במעלה מאד, אשר יש להם כח להעלות ולהפוך כל הדבורים והצורפים רעים שמדברים על הצדיקי אמת, להפכם אל הקדשה, ולעשות מהדבורים רעים שלהם צרופי הלכות, אשר משם נשתלשו אלו הדבורים רעים של המתנגדים אל האמת, אשר הפכו דברי אלקים חיים ונעשה להם פה לדבר על הצדיק עתק בגאווה ובזו על ידי למודם תורה שבעל פה.

ותזכה אותנו ברחמיך הרבים, על ידי כח הצדיקי אמת, להתקדש ולהטהר באמת עד שנוכה גם אנחנו לבא לדעת זה, שנדע לברר ולהעלות ולהפוך כל הצורפים רעים אל הקדשה, לבררם ולהעלותם לשרשם שבקדשה, לעשות מהם צרופי הלכות קדושות.

ונזכה להעלות השכינה מהגלות ולחברה עם דודה באהבה ואחווה ורעות, בבחינת חיבוק ונישוק וזיווג, ולהוציא בלעם מפייהם ...